

Γιατί τα Γαλλάκια δεν τσιρίζουν;

Μαρία Κάπλα

Δεν πρόκειται για μικρά ρομποτάκια, μα για παιδάκια χαρούμενα, δραστήρια και γεμάτα απορίες, όπως όλα!

Σίγουρα θα τα έχετε δει κάπου, τα καλοκαίρι, στις διακοπές ίσως ή στα ταξίδια σας στο εξωτερικό. Είναι εκείνα τα πιτσιρίκια, που κάθονται όλη την ώρα στην καρέκλα τους στο εστιατόριο και παίζουν χωρίς να τσιρίζουν στην αμμουδιά, την ίδια στιγμή που τα δικά μας παιδιά παίζουν «πόλεμο» στο εστιατόριο πετώντας το ένα στο άλλο κεφτεδάκια και κλαίνε υστερικά στην παραλία επειδή το αδερφάκι τους πήρε το κουβαδάκι. «Γιατί τα Γαλλάκια δεν το κάνουν ποτέ αυτό;».

Τι είναι, λοιπόν, αυτό που κάνει τα παιδιά στη Γαλλία (και στη Σουηδία, την Ολλανδία και άλλες χώρες) τόσο πιο καλόβουλα, υπάκουα και ώριμα σε σχέση με τα δικά μας; Μια αντίστοιχη απορία είχε και η Πάμελα Ντράκερμαν, μια Βρετανίδα μαμά που ζει στο Παρίσι. Όταν μετακόμισε εκεί, είχε μια κόρη 18 μηνών και εντυπωσιάστηκε από το πόσο διαφορετικά φέρονταν τα παιδιά εκεί, σε σχέση με τα νήπια στην πατρίδα της.

Έτσι, αποφάσισε να αναζητήσει τις αιτίες που κάνουν τα πιτσιρίκια στη Γαλλία λιγότερο κακομαθημένα, και κατέγραψε τις παρατηρήσεις της στο βιβλίο της με τον ευρηματικό τίτλο «Γιατί τα Γαλλάκια δεν πετάνε κάτω το φαγητό τους». Μέσα από τις σελίδες του, προσπαθεί να εξηγήσει ποιες είναι εκείνες οι ιδιαιτερότητες στη συμπεριφορά των Γάλλων γονιών που έχουν τόσο εμφανή επίδραση στη συμπεριφορά των παιδιών τους.

Μερικές από αυτές είναι οι ακόλουθες:

Οι Γάλλοι γονείς δεν τρέχουν στην κούνια με το που ακούνε το μωρό τους να κλαίει.

Η συντριπτική πλειοψηφία των γονιών στη Γαλλία ισχυρίζονται ότι τα παιδιά τους κοιμούνται όλη τη νύχτα από την ηλικία των τριών μηνών και ότι δεν χρειάστηκε ποτέ να τα αφήσουν να κλαίει με τις ώρες μέχρι να το πάρουν απόφαση και να πέσουν για ύπνο. Απλά, ήδη από τις πρώτες ημέρες της ζωής τους, δεν τα παίρνουν αγκαλιά με το που θα κάνουν το πρώτο «ουά» τη νύχτα, αλλά περιμένουν μήπως τα ξαναπάρει ο ύπνος, και τις περισσότερες φορές αυτό συμβαίνει.

Οι Γαλλίδες μαμάδες είναι ιδιαίτερα αυστηρές (ή μήπως σταθερές στα εκπαιδύμενα μηνύματα ;) σε ό,τι αφορά το φαγητό.

Τα βιβλία με συμβουλές για νέους γονείς γράφουν ότι, όταν ένα μωρό αρνείται να φάει κάποια συγκεκριμένη τροφή, θα πρέπει να περιμένουμε μερικές μέρες και μετά να του τη δώσουμε ξανά. Στη Γαλλία, παίρνουν τη συμβουλή αυτή πολύ σοβαρά, γιατί θεωρούν ότι είναι υποχρέωσή τους να διδάξουν στα παιδιά τους ότι **κάθε τροφή έχει τη δική της αξία για τη διατροφή μας και ότι δεν πρέπει να αποκλείουμε καμία**. Ο κανόνας που συνήθως ακολουθούν είναι να συμβιβάζονται με τα παιδιά, εξηγώντας τους ότι δεν πρέπει να το φάνε όλο, αλλά ότι είναι απαραίτητο τουλάχιστον να το δοκιμάσουν. Το αποτέλεσμα; Στη Γαλλία, υπάρχουν ελάχιστα παιδιά που αρνούνται να φάνε οτιδήποτε εκτός από πατάτες και μακαρόνια, ενώ τα περισσότερα απολαμβάνουν με ευχαρίστηση καθετί που υπάρχει στο οικογενειακό τραπέζι. Έτσι, μόνο το 1 στα 6 παιδιά είναι υπέρβαρο (ενώ στην Ελλάδα το αντίστοιχο ποσοστό είναι 1 στα 3).

Οι Γαλλίδες έχουν προσωπική ζωή και μετά το παιδί

Τα μωρά στη Γαλλία πρέπει να κοιμούνται μια συγκεκριμένη ώρα, όχι μόνο επειδή χρειάζονται ύπνο για να αναπυχθούν και να ηρεμήσουν, αλλά και επειδή οι γονείς τους έχουν ανάγκη να περάσουν χρόνο μαζί, πίνοντας ένα ποτήρι κρασί ή κάνοντας παρέα με φίλους. Η ανάγκη να έχει το ζευγάρι ιδιωτικές στιγμές μετά τη γέννηση του παιδιού στη Γαλλία αντιμετωπίζεται ως ανθρώπινο δικαίωμα και όχι ως ένα προνόμιο που πρέπει να προσπαθήσει πολύ για να κατακτήσει. Τα μεγαλύτερα παιδιά, όταν πια δεν κοιμούνται πολύ νωρίς, μπορούν να παίξουν ή να διαβάσουν ήσυχα στο δωμάτιό τους, αλλά σε καμία περίπτωση δεν επιτρέπεται να ενοχλούν τη μαμά και τον μπαμπά. Οι Γάλλοι γονείς θεωρούν ότι αυτή η συνήθεια δίνει ένα σημαντικό μάθημα στο παιδί: **Ότι και οι ενήλικοι έχουν επιθυμίες και δικαιώματα, τα οποία εκείνο οφείλει να σέβεται**.

Οι Γαλλίδες μαμάδες δεν ενδίδουν στα πείσματα

Δεν είναι μόνο τα δικά μας παιδιά που αποφασίζουν να δοκιμάσουν τις αντοχές μας, ξαπλώνοντας ανάσκελα καταμεσής του σουπερμάρκετ, για να τους κάνουμε το χατίρι να τους αγοράσουμε σοκολάτα. Το κάνουν πού και πού και τα Γαλλάκια, όμως οι πιθανότητες να το επαναλάβουν είναι ελάχιστες, καθώς η μέση Γαλλίδα μάνα θα συνεχίσει αμέριμνη τα ψώνια της, χωρίς να δίνει σημασία στο μικρό Πιερ που χτυπιέται σαν χταπόδι. Το μόνο που θα του πει είναι

«No» (όχι) ή «Casuffit» (αρκετά). Και θα το εννοεί. Έτσι, ο Πιερ θα αναγκαστεί σύντομα να «μαζέψει» τη χαμένη του αξιοπρέπεια και να ακολουθήσει τη μαμά του πειθήνια, ξέροντας ότι αυτό είναι ένα... χαρτί που δεν μπορεί να ξαναπαίξει.

Οι Γαλλίδες μαμάδες εξηγούν τα πάντα στα παιδιά τους.

Σύμφωνα με την «γκουρού» της παιδικής ψυχολογίας την παιδοψυχίατρο Φρανσουάζ Ντολτό, ακόμα και τα βρέφη μπορούν να μας καταλάβουν όταν τους μιλάμε. Είναι πιθανό λοιπόν να ακούσετε μια μητέρα στη Γαλλία να λέει στο μόλις έξι μηνών μωρό της: «Μην πετάς κάτω το μωρομάντιλο... γιατί θα λερώσεις το πάρκο και μετά κάποιος θα πρέπει να κουραστεί για να το καθαρίσει», αλλά ποτέ δεν θα ακούσετε να λέει: «... επειδή το λέω εγώ»! Με τον ίδιο τρόπο, θα εξηγήσει στο μωρό ή ακόμα και στο βρέφος ότι θα χρειαστεί να λείψει για κάποιες ώρες από το σπίτι για δουλειές ή ότι το απόγευμα θα περάσει από το σπίτι μια οικογενειακή φίλη για να το γνωρίσει. Η Ντολτό υποστηρίζει ότι είναι πολύ σημαντικό οι γονείς να λένε στα παιδιά τους πάντα την αλήθεια, κι εκείνα θα τους καταλάβουν - όποια κι αν είναι η ηλικία τους. Οι Γάλλοι, όχι μόνο το πιστεύουν, αλλά το κάνουν πράξη.

Οι Γαλλίδες δεν κουβαλάνε μπισκότα στην τσάντα τους

Στη Γαλλία, συνηθίζουν να τρώνε τα τρία κύρια γεύματα της ημέρας (πρωινό, μεσημεριανό, βραδινό), και ένα απογευματινό σνακ γύρω στις 4 μ.μ., το οποίο ονομάζουν «gouter». Συνήθως είναι κάτι γλυκό, ένα κομμάτι κέικ, ένα φρούτο ή σοκολάτα. Τα γεύματα αυτά τηρούνται αυστηρά, και κατά τις υπόλοιπες ώρες της ημέρας δεν τσιμπολογάνε τίποτα. Αν, για κάποιο λόγο, τα παιδιά αρνηθούν να φάνε σε κάποιο γεύμα, θα πρέπει να περιμένουν το επόμενο. Ίσως αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο κάθονται φρόνιμα και τρώνε στα εστιατόρια - επειδή δεν έχουν χορτάσει τρώγοντας διάφορα σνακ μέχρι να φτάσουν εκεί.

Οι Γάλλοι μαθαίνουν από νωρίς στα παιδιά τους να παίζουν μόνα τους.

Και ακόμη 7 τρόποι σωστής εκπαίδευσης:

- ❖ Αντίθετα από ό,τι συμβαίνει σε πολλές χώρες, στη Γαλλία όταν μια μητέρα λέει «όχι», εννοεί «δεν υπάρχει περίπτωση», και ποτέ «ίσως αργότερα».
- ❖ Οι γονείς είναι πολλοί αυστηροί σε ό,τι αφορά συγκεκριμένους τομείς, όπως το φαγητό, η συμπεριφορά στο τραπέζι και το ωράριο του ύπνου.
- ❖ Επιπλέον, θεωρούν πολύ σημαντικό να μάθουν στα παιδιά τους να περιμένουν, και σχεδόν ποτέ δεν ανταποκρίνονται άμεσα σε ό,τι αυτά ζητούν. Για οτιδήποτε άλλο, δεν νιώθουν την υποχρέωση να ασχολούνται συνέχεια μαζί τους.
- ❖ Η ευγένεια και οι καλοί τρόποι είναι πολύ σημαντικοί στη Γαλλία. Ένα παιδί που δεν λέει «ευχαριστώ», «παρακαλώ» και «χαίρεται», θεωρείται αγροίκος!
- ❖ Οι Γάλλοι φροντίζουν να μην προκαλούν υπερδιέγερση στα παιδιά τους. Για παράδειγμα, θα τους δείτε να πηγαίνουν στο πάρκο κουβαλώντας μόνο ένα βιβλίο για να διαβάζουν οι ίδιοι όσο το παιδί θα παίζει προσπαθώντας να ακολουθήσει μια πεταλούδα ή σκάβοντας στο χώμα. Ποτέ δεν θα πάρουν μαζί τους δεκάδες παιχνίδια για να τα απασχολήσουν.
- ❖ Στη Γαλλία, οι γονείς δεν προτρέπουν τα παιδιά να είναι «καλά» αλλά «sage», δηλαδή «συνετά», και να ελέγχουν τη συμπεριφορά τους.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ Το βιβλίο «French Children Don't Throw Food», της Pamela Druckerman, κυκλοφορεί στα Αγγλικά από τις εκδόσεις Doubleday.

Πηγή imommy.gr